

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, następca prawny Moneybox Deutschland GmbH

(Sprawa C-42/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Szósta dyrektywa 77/388/EWG – Zwolnienia – Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 – Transakcje dotyczące płatności – Usługi świadczone przez spółkę na rzecz banku w związku z obsługą bankomatów)

(2019/C 413/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Trier

Strona przeciwna: Cardpoint GmbH, następca prawny Moneybox Deutschland GmbH

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednoliczona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że w zakresie objętej tym przepisem transakcji dotyczącej płatności, zwolnionej z podatku od wartości dodanej, nie wchodzi świadczenie na rzecz banku obsługującego bankomaty usług polegających na uruchamianiu i utrzymywaniu tych bankomatów w ruchu, zaopatrywaniu ich w gotówkę, instalowaniu w nich sprzętu informatycznego i oprogramowania do odczytu danych z kart bankowych, przekazywaniu wniosku o uznanie wypłaty gotówki do banku, który wydał użytą kartę bankową, wypłacie żądanej gotówki i rejestracji operacji wypłaty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State - Niderlandy) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P

(Sprawa C-70/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Układ stowarzyszeniowy EWG – Turcja – Decyzja nr 2/76 – Artykuł 7 – Decyzja nr 1/80 – Artykuł 13 – Klauzule „standstill” – Nowe ograniczenie – Pobieranie, rejestrowanie i przechowywanie w centralnym zbiorze danych danych biometrycznych obywateli tureckich – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Cel polegający na zapobieganiu przestępstwom związanym z fałszowaniem tożsamości i dokumentów oraz zwalczaniu tych przestępstw – Artykuły 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo do poszanowania życia prywatnego – Prawo do ochrony danych osobowych – Proporcjonalność)

(2019/C 413/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Strona przeciwna: A, B, P

Sentencja

Artykuł 13 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na podstawie Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., należy interpretować w ten sposób, że uregulowania krajowe takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które uzależniają wydanie zezwolenia na pobyt na czas określony na rzecz obywateli państw trzecich, w tym obywateli tureckich, od spełnienia warunku, że ich dane biometryczne będą pobierane, rejestrowane i przechowywane w centralnym zbiorze danych, stanowią „nowe ograniczenie” w rozumieniu tego przepisu. Takie ograniczenie jest jednak uzasadnione celem polegającym na zapobieganiu przestępstwom związanym z fałszowaniem tożsamości i dokumentów oraz zwalczaniu tych przestępstw.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal in Northern Ireland – Zjednoczone Królestwo) – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-93/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii Europejskiej – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego będącego wstępnym w linii prostej małoletnich obywateli Unii – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) – Wymóg posiadania wystarczających środków – Środki składające się z dochodów pochodzących z pracy wykonywanej bez zezwolenia na pobyt i zezwolenia na pracę)

(2019/C 413/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal in Northern Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ermira Bajratari

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

przy udziale: Aire Centre